

Nr 414.

Av herrar **Pettersson** i Dahl och **Nilson** i Spånstad, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående lantmäteri-personalens organisation och avlöningsförhållanden m. m.*

I propositionen nr 210 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående lantmäteripersonalens organisation och avlöningsförhållanden m. m. I propositionen föreslås bland annat en omreglering av den nuvarande indelningen i lantmäteridistrikt, varvid antalet distrikt avsevärt minskas. I stället utökas lantmäteripersonalen, särskilt biträdespersonalen, inom distrikten. Propositionen bygger på det av 1945 års lantmäteriutredning i ärendet avgivna betänkandet.

I fråga om Hallands län har såväl i betänkandet som i propositionen förslagits en minskning av antalet lantmäteridistrikt från nuvarande fem till fyra. I sitt yttrande över utredningens förslag har länsstyrelsen framhållit att någon minskning icke borde ske utan att antalet distrikt fortfarande borde vara fem.

Vi anse också att denna uppfattning är synnerligen välmotiverad. Flera vägande skäl kunna anföras för densamma. Byggnadsverksamheten är livlig i länet, icke minst i de områden, som närmast skulle beröras av indragningen av ett distrikt, och avstyckning av tomter sker i stor omfattning, vilket bereder lantmäteripersonalen ett omfattande arbete. Den planerade s. k. yttre rationaliseringen på jordbrukets område kommer säkerligen också att ytterligare öka arbetsbördan för lantmäteripersonalen. Härtill kommer att kostnaderna för lantmäteriförrättningar komma att öka, ifall distrikten bli för stora. Tjänsteresorna måste då företagas på längre sträckor än förut, vilket medför både direkt ökade resekostnader och tidsspillan. Man torde för framtiden kunna räkna med ett ännu större antal småförrättningar än nu, vilket nödvändiggör många resor och många sammanträden, på vilka lantmätaren i regel torde få åtföljas av en mätningstekniker.

Arbetsbördan har varit stor för distriktslantmätarna, och då man måste utgå ifrån att arbetsuppgifterna i framtiden bli ännu mera omfattande är det enligt vår mening icke tillrådligt att minska distriktens antal, även om personalförstärkning inom dessa kommer att genomföras.

1945 års lantmäteriutredning har i sitt betänkande framhållit vikten av att ett lantmäteridistrikt om möjligt bygges upp kring huvudorten för den bygd, som distriktet skall omfatta, och ges en naturlig avgränsning med

hänsyn till kommunikationer och andra lokala förhållanden. Det var också enligt utredningens mening lämpligt att indelningen i lantmåteridistrikt anslöte sig till kommunindelningen. Det är ju givet, att dessa principer äro riktiga, och de böra därför få komma till uttryck vid den reglering av lantmåteriväsendet, som nu föreslås. Av denna anledning böra enligt vår mening såväl Falkenberg som Laholm bibehållas som stationsorter för distriktslantmätare.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 210 måtte besluta att Hallands län fortfarande skall vara indelat i fem lantmåteridistrikt.

Stockholm den 23 april 1947.

Anders Pettersson,
Dahl.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.